

L'entrevista amb...el Doctor Josep Maria Massons i Esplugas

El doctor Josep Maria Massons i Esplugas, fill adoptiu de Santa Susanna, ha estat guardonat enguany amb la Creu de Sant Jordi per la seva gran contribució a la medicina. Massons va néixer a Valls (Tarragona) l'any 1913 i s'instal·là a Barcelona per exercir de metge. La seva vida ha estat lligada a Santa Susanna, on ha passat llargues temporades, estius i caps de setmana amb la seva família a la masia Can Rabassa.

>>Com va conèixer Santa Susanna?
Per casualitat. Un amic meu em va demanar que anés a la masia de Can Rabassa de Santa Susanna per visitar la seva mare que estava malalta. En arribar, em vaig enamorar de la seva filla i del poble. La vaig operar i es va curar. Dos mesos després em casava amb la filla, Leocàdia Rabassa Raab; era l'any 1942. Ella havia nascut a Nova York i era la última titular d'unes terres de Santa Susanna situades a Vallxirau que la seva família cultivava des de 1280.

>>Què li va agradar més de Santa Susanna?
Tot: l'ambient tranquil, la natura, i la masia dels meus sogres, que és on visc jo ara.

>>La veritat és que és molt difícil no enamorar-se d'aquesta masia...
La casa original és de l'any 1.000, però fa 125 anys es va modificar i es va consolidar l'estructura actual. Té molt bones vistes i està envoltada de vegetació. A més, té elements arquitectònics únics, com les dues finestres gòtiques.

>>Com a metge vostè va salvar moltes vides, però m'imagino que va viure moments durs.

Quan vaig acabar la carrera vaig guanyar les oposicions de metge del Servei d'Urgències de l'Hospital Clínic de Barcelona. Aviat va esclatar la Guerra Civil. Jo tenia 24 anys i em van nomenar cap d'equip quirúrgic de les Brigades Internacionals. El pitjor moment va ser durant la Batalla de Brunete; quan ens dirigíem cap el quírofàn els malalts ens estiraven de la bata i ens demanaven ser els primers en operar-los. Encara m'emociono quan hi penso.

>>Però ara li reconeixen tota aquella tasca amb premis, com la Creu de Sant Jordi que enguany li ha concedit la Generalitat.

Aquest reconeixement m'agrada perquè no és per una acció concreta que hagi fet, sinó per la labor feta durant tota una vida.

>>A banda de la seva faceta com a metge i de parlar sis idiomes, també és un historiador brillant. Podríem dir que la història és la seva segona passió.

De fet, quan vaig acabar el batxillerat el meu pare em va preguntar què volia estudiar. Jo li vaig contestar que Història i filosofia, perquè sempre m'ha agradat molt. Però va ser el meu pare el que em va dir que em moriria de gana si estudiava història i que per guanyar-me la vida havia de ser metge. I li vaig fer cas. Però des que em vaig jubilar, als 70 anys, em dedico a la història, perquè ja no m'haig de guanyar la vida.

>>Com a historiador destaquen els seus treballs d'història de la medicina i de la història d'alguns pobles, com el de Malgrat de Mar, Calella i Santa Susanna. Pel llibre *La Història de la Vila de Santa Susanna*, editat per l'Ajuntament de Santa Susanna, li fou concedit l'any 2001 el títol de Fill Adoptiu de Santa Susanna i la Medalla d'Or de la Vila.

Em va fer molta il·lusió, i guardo la medalla d'or al meu pis de Barcelona, juntament amb la Creu del mèrit militar i la Creu del mèrit aeronàutic, que em van concedir pel llibre *Historia de la Sanidad militar española*. També em va agradar que el Ple de Santa

Susanna recolzés la petició de concessió de la Creu de Sant Jordi.

>>I és membre numerari de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya. Quina feina fa exactament a l'Acadèmia?
Sóc de la junta de l'Acadèmia i cada setmana ens reunim per parlar de l'administració i dels comptes. També revisem treballs de medicina, triem als nous acadèmics i a qui li concedim els premis.

>>I quan no va a l'Acadèmia, què fa durant el dia?

M'aixeco i esmorzo bastant: torrades amb formatge, llet amb cacau i un plàtan o cireres. En canvi, el sopar és molt fluix, caldo de puré i fruita, perquè no convé anar a dormir gaire ple. Camino tres quarts d'hora al dia com a mínim, faig un bany ràpid a la piscina, llegeixo i escric el meu llibre o algun article. També faig conferències sobre medicina. I algun dia com avui...em fan una entrevista.

Almudena Montaña India

Com viure 100 anys?

El doctor Massons desprèn una vitalitat extraordinària als seus 95 anys. "El secret -em confessa- està en fer exercici cada dia, menjar poc, divertir-se, passejar pel camp, relacionar-se amb la gent, no quedar-se gaire a casa i, sobretot, portar una vida tranquil·la". Aquesta fórmula magistral i altres curiositats sobre l'envelliment es podran llegir al llibre *Com viure 100 anys* que està a punt de publicar. L'obra és fruit d'un minuciós treball de camp que va començar fa 8 anys. Em comenta que no és tan difícil arribar als 100 anys. "No depèn només de portar una vida sana, també hi intervé el gen de la longevitat i la sort", assegura. A jutjar pel seu aspecte, podríem dir que la sort és el seu aliat.